

Kjære venner i Norge!

Påskefeiringa er nær, både i Estland og Norge! På gudstjenesten i Saku 1. påskedag kommer vi garantert til å bruke denne salmen av den finske komponisten Pekka Simojoki (populær i kristne kretser i Estland) – her i en spontan og uautorisert oversettelse til norsk:

HAN HAR FOR VISST STÅTT OPP

Hvorfor smyger du deg til Hans grav?

Døden har Ham ikke lenger.

Sola danser, det er morgengry:

Han har for visst stått opp!

Halleluja, alle kom og se,

døden har Ham ikke lenger.

Halleluja, gå til verden, si:

Han har for visst stått opp!

Hvorfor blir du der i mørket, du?

Døden har Ham ikke lenger.

Vend ditt hjerte dit hvor lyset er.

Han har for visst stått opp! *Halleluja...*

Hvorfor går du da så trist av sted?

Døden har Ham ikke lenger.

Gå til brødrene, fortell om det:

Han har for visst stått opp. *Halleluja...*

For å begynne med et glimt fra menighetsplanteprosjektet i Saku, er den største og ferskeste nyheten at gravearbeidet på kirketomta satte igang for noen få dager siden (den 11. april)! Det var menighetens gode gamle «sjefsforbeder» og «klippe» Mihkel Reinup (84) som fikk æren av å ta det første spadetaket. I Estland er det riktignok nedleggelse av hjørnesteinen på nye bygg som er «det store» ved nybygg. Det er knapt nok tradisjon for å ta det første spadetaket her. Vi skal markere hjørnesteinsnedleggelsen med erkebiskop, ordfører osv. den 18. juni klokka 17. Men alle som møtte fram i anledning første spadetak, syntes at dette var flott å være med på. Varaordføreren kom også. Vi hadde en kort liturgi, to salmer, og bønn om velsignelse av arbeidet og arbeiderne. Vi ba også om å bli spart for arbeidsulykker og ondskap i forbindelse med kirkebyggingen. Vi var fornøyd med 30 oppmøtte, spesielt sett på bakgrunn av at tidspunktet var på dagtid og ble offentliggjort like før.

Vi har nok penger til å få tak og vegger på plass. Deretter er alt i Guds hender. Men vi skal gjøre vårt beste her for å tale kirkebyggets sak, så vi skal få varme i nybygget før vinteren. Vi tror det er lettere å utfordre potensielle givere lokalt og i utlandet nå som vi har begynt på arbeidet. Da ser de at de ikke kaster pengene i et «sort hull».

Når det gjelder det «innvortes» arbeidet i menigheten, har vi hatt en bra start på året. Generelt er det godt med folk på gudstjenestene, i barnekirka (tidl. søndagsskole), på ungdomskvelder osv. Men det er unntak, det har vi ikke minst merket i forbindelse med flere godværshelger i det siste. Fotball- og bibelskolearbeidet går for tiden veldig bra. Jenteklubben har vært litt mindre besøkt enn før. Babysang og gospelkoret holder god kok og bidrar iblant på menighetsarrangement. De synger også

andre steder. Vi har for eksempel et bra samarbeid med en liten skole, Kajamaa, litt utenfor Saku tettsted. Der er vi hvert år i adventstiden med gospelkoret. På en annen mindre skole (Kurtina) har vi fotballsamlingene våre (derav fotballgruppas navn «Kurtina FC») – og også godt samarbeid. Så venter vi fortsatt og ber om bedre samarbeid med hovedskolen i Saku. Jeg er overbevist om at den dagen snart kommer, og om ikke før, så når kirkebygget er ferdig.

Vi er takknemlige for alle forbedere, og er overbevist om at det støtter veldig opp om arbeidet. Det usynlige er jo ikke mindre reelt enn det synlige, det er bare av annerledes natur. Den tidligere nevnte Mihkel og andre eldre her i Saku ba i mange år om de ting som da var «i det blå». Bønnesvarene kom etter hvert: Barn og ungdom som tror på Jesus, menighetsdannelse, og nå kirkebygging... Men så er selvfølgelig bønnearbeidet et arbeid som må fortsette. Ikke minst nå.

Dessverre er det få igjen av denne generasjonen til Mihkel her – nå eksisterer det ikke noen eldres bønnegruppe her lenger. Desto større glede er det at vi har forbedere andre steder, og at vi i løpet av januar har fått starte opp to husgrupper i menigheten – én for ungdom og én for barnefamilier. Her er bibel, bønn, liv og fellesskap stikkord.

Her forleden inviterte jeg to av høstens konfirmanter, Reelika og Merilin, til å bli intervjuet. Tanken var å lage et intervju som kan brukes i Misjonstidende eller i en annen NMS-sammenheng. Det sier vel litt om en travel arbeidshverdag at selv om intervjuet er gjort for en måned siden, har jeg fortsatt ikke klart å skrive det ferdig... Men et par tanker fra intervjuet tar jeg med her:

Reelika Reppo (19) gikk på søndagsskolen og jenteklubben i menigheten i flere år før hun ble konfirmanter. Hun har hatt en kristen tro noen år allerede. Men i Estland er det ingen tradisjon for ungdomskonfirmasjon, fordi dette var ulovlig i kommunisttiden. Dermed er det et tydelig, individuelt valg også idag, og konfirmanter er som regel over 18 år. I høst startet Reelika endelig på «konfirmantskolen» i menigheten, og ble døpt og konfirmert før jul. Venninnen Merilin Vöhma (27) ble en kristen i fjor – og ble døpt og konfirmert samtidig med Reelika.

Når jeg spør om hva de liker ved vår menighet, svarer Reelika: «Jeg liker at menneskene i menigheten er veldig vennlige, og at de ikke «skiltes» mennesker. Det er i hvert fall mitt inntrykk.» Merilin svarer: «Jeg liker at gudstjenestene begynner klokka 15.» ☺ Begge sier at noe er forandret i dem. For eksempel er bønn blitt noe de kan finne på å gjøre hvor som helst, ikke bare i kirka.

Estere har – delvis nedarvet fra kommunisttiden – ofte fordommer mot kristne. Disse har også Reelika og Merilin møtt. «Jeg er blitt vant til å snakke om tro, også med klassevenninner. Noen har en tanke om at de kristne er «gjerne». Disse har møtt eller sett på TV noen kristne som er så «inne i det» at det bare er Gud, Gud, Gud og ingenting annet å snakke om. Jeg tror at når de møter meg, ser de at jeg som person likevel er den samme Reelika som før, selv om jeg tror og ber», sier Reelika.

Såvel Reelika som Merilin er blitt med i husgrupper – Reelika i ungdomshusgruppa og Merilin i barnefamiliegruppa – hun er nemlig alenemor med ansvar for Trevor (3), som alltid er med der mora er på kvelds- og helgetid.

Så tar vi turen til Mustamäe, og menighetsarbeidet der. Tiina skriver:

Det største som har skjedd hos oss så langt i år, er at vi fortsetter bygningsarbeidet på den nye kirken! Vi fikk en million euro fra staten (via EELK Konsistorium) før jul, og nå er byggingen i full gang igjen. Det er helt fantastisk å oppleve! For ti år siden var det bare en umulig drøm, men Gud har gjort det som er umulig til virkelighet. Lovet være Hans navn!

Nå lever menigheten i en spennende forventningstid: Hva vil Gud videre med oss? For noen uker siden fikk vi brev fra bydelen om at menigheten må flytte ut av sine nåværende lokaler – dvs. fra kjelleren i bydelshuset. Det er på grunn av at bydelen selv skal flytte, og alle kontorer skal overflyttes til et nytt sted. Dette huset hvor vi nå er, skal rives til høsten eller til vinteren. Vi prøver å forlenge kontrakten til 1. september, men da må vi finne en ny plass til å samles som menighet. Det nye kirken blir kanskje ikke såpass ferdig til da at vi kan begynne å bruke den, fordi det mangler fortsatt mye penger. Vi har tenkt mye hvordan vi kan finne en vei og et sted for menigheten i tiden før nytt kirkebygg er ferdig til bruk. Det er en mulighet at vi kan få gjort ferdig kontorer og entreen før 1. september og begynne å bruke det for samlingene våre, men da trenger vi å samle inn mellom 10 000 og 20 000 euro i tillegg til det vi alt har.

Gud har velsignet oss rikelig, slik at vi ikke er bekymret. Vi vet at han har en plan og vi tar i mot alt i takknemlighet.

Ellers går menighetsarbeidet stabilt steg for steg framover. I det siste har vi ikke vokst i tall, men jeg ser at flere av våre medlemmer har vokst som kristne, og det er veldig flott å se. Det er flere medlemmer som tar skikkelig ansvar for ting. Det som også er bra, er at flere medlemmer som var veldig fattige og som vi måtte hjelpe alle mulige måter, har fått det bedre liv. Spesielt gjelder det de som er aktive i menigheten og som sier at de har fått en fast bønneliv. De trenger fortsatt hjelp av og til, men de klarer seg mye bedre enn de gjorde før. Det er veldig fint hvis vi klarer å løfte opp mennesker og hjelper dem til å mestre livet selv.

Så om noen andre ting – Magne skriver videre:

Dere som er med og støtter misjonsarbeid i Estland gjennom NMS, får nok mest informasjon om Saku og Mustamäe menigheter. Men i tilfelle dere ikke er klar over det, nevner jeg at dere i tillegg til å støtte disse to menighetsplantene og kirkebyggingsprosjektene (inkludert delfinansiering av diakoniprojekt i Mustamäe og ungdomsarbeiderprosjekt i Saku), også blant annet støtter mediearbeid for og med ungdom (plussmedia.ee) og et omorganiseringsprosjekt i EELK som blant annet har til hensikt at kirka en dag skal bli sterk nok til å «klare seg selv» uten støtte utenfra. At kirka ikke er der i dag, har helt klart røtter til kommunisttiden. Kirka har et «gap» den må over, både i forhold til menighetsutvikling og i forhold til bygg: Det er en utfordring å ta vare på gamle bygg som ble stående og delvis forfalle i 50 år, og det er en utfordring å bygge nye gudshus og danne menighet der hvor det har dukket opp nye sentra i den samme perioden. Det som skjer i Mustamäe og Saku er en del av en nødvendig utvikling i EELK. Så har det vært gledelig at det i løpet av det siste året faktisk har kommet til to nye menighetsplantinger etter oss: Harkujärve og Saue menigheter. Disse har andre partnere enn NMS (bl.a. en finsk misjonsorganisasjon), men vi ber for hverandre og er på mange måter «i samme båt».

Vi har vært så heldige å ha to flotte «ettåringer» i år, Ingvild og Aleksandra, som har hjulpet til og hatt selvstendig ansvar i menighetsarbeidet i Mustamäe og Saku. Disse sendes ut av NMS / NMSU, og er en del av et større fellesskap av ettåringer fra forskjellige land (også fra Estland!), som melder seg til tjeneste i misjonsarbeidet i Estland, England, Spania eller Frankrike for ett skoleår. Som regel er de i aldersgruppa 19-23 år. Dessverre var det dårlig med søkere til ettåringstjeneste i Estland for skoleåret 2019-2020. Det er veldig leit, for de er både til stor hjelp her, samtidig som de får verdifull ballast i bagasjen for seinere studier og yrkesliv. Økonomisk er det også en helt grei ordning for de som kommer. Årets ettåringer anbefaler ettåringstjeneste i Estland på det varmeste (den ene er sant å si «toåring» - hun trivdes så godt at hun ble ett ekstra år). Vær så snill å be Gud om å finne en ettåring eller to, og har dere noen aktuelle kandidater i menigheten deres, så utfordre til tjeneste og la dem ta kontakt med Kristian Mjøsneset i NMS: kristianm@nms.no

Bønneemner:

- 1) Takke for alt vi har fått og som har lagt seg til rette, og be for ledere og arbeidet.
- 2) Be om at vi kan begynne å bruke ett av rommene i den nye kirka i høst, og om at kirka kan bli helt ferdig slik at vi kan ha innvielse neste år, og om nye ledere til barne- og ungdomsarbeidet (Mustamäe).
- 3) Be for de ferske husgruppene våre, for den nyoppstartede hjerne-trimgruppa for eldre, om flere jenter til jenteklubben, for kirkebygginga og arbeiderne, og for kirkebyggmarkedet 11. mai (Saku).
- 4) Be om flere smågrupper i menighetene våre, der folk kan vokse som kristenmennesker og finne fellesskap.
- 5) Be om inspirerende gudstjenester, og at de som går sjelden i kirka finner veien oftere!
- 6) Be om «ettåringer» til Estland for skoleåret 2019-20.
- 7) Be for arbeidet i Plussmeedia, og særlig for redaktørene Sirli Kaera og Joel Reinaru, og be for omorganiseringsarbeidet i EELK og særlig for Annely Neame som har en nøkkelrolle i dette.

Til slutt en stor takk til dere som er med i bønn og gaver! Og så skal dere vite at også dere blir bedt for!

Guds fred og alt godt!

Påskehilsen

Tiina Klement, prest i EELK Mustamäe Maria Magdalena menighet

Magne Mølster, NMS-misjonær og prest i EELK Saku St. Thomas menighet

